Životopis prim. dr. sc. Nenada Javornika, dr. med.

Prim. dr. sc. Nenad Javornik, dr. med. rođen je 22. ožujka 1944. godine u Zagrebu. Preminuo je 11. rujna 2026. godine u Zagrebu.

Nakon osnovne škole koju je polazio u Zagrebu, 1962. godine završio je V. gimnaziju u Zagrebu. Od 1962. do 1967. godine studirao je i potom diplomirao na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu stekavši naslov doktora medicine. Psihijatriju i neurologiju specijalizirao je u Kliničkom bolničkom centru "Sestre milosrdnice" u Zagrebu od 1974. do 1978. godine, kad uspješno polaže specijalistički ispit iz područja neurologije i područja psihijatrije i stječe zvanje specijalista psihijatra i neurologa. Postdiplomski studij iz socijalne psihijatrije polazi i uspješno završava 1978. i 1979. godine. Magistrirao je 1980. godine i stekao naslov magistra medicinskih znanosti. Naslov primarijusa stječe 1987. godine na osnovi sudjelovanja u izobrazbi mladih liječnika i objavljenih stručnih radova. Doktorirao je 1988. godine obranivši doktorsku disertaciju iz područja medicinskih znanosti.

Nakon jednogodišnjeg liječničkoga staža u Kliničkom bolničkom centru u Zagrebu (1968.) položio je državni stručni ispit i stekao odobrenje za samostalni rad u liječničkom zvanju 1969. godine. Obvezni vojni rok (1969./70.) služio je u Novom Sadu i Vojnom rehabilitacijskom centru Rimske Toplice.

Od 1970. do 1974. godine radi kao liječnik opće medicine i odjelni liječnik u zdravstvenim ustanovama u Hrvatskoj (fizikalna medicina i rehabilitacija) i Njemačkoj (kirurgija). Od 1974. do 1978. specijalizira neurologiju i psihijatriju u KBC "Sestre milosrdnice" u Zagrebu. Godine 1978. radi kao liječnik specijalist u KBC "Sestre milosrdnice" u Zagrebu te iste godine prihvaća poziciju liječnika specijalista neurologa i psihijatra u Studentskoj poliklinici, kasnije Domu zdravlja studenata u Zagrebu. Od 1980. godine postaje rukovoditelj konzilijarnih specijalističkih službi u Studentskoj poliklinici, te od 1985. do 1991. obnaša funkciju ravnatelja Doma zdravlja studenata Sveučilišta u Zagrebu.

U svojem stručnom djelovanju objavio je nekoliko desetaka stručnih i znanstvenih članaka iz područja psihijatrije i neurologije, u zemlji i inozemstvu. Aktivno je sudjelovao na brojnim kongresima i stručnim skupovima s temama iz neurologije, psihijatrije, javnog zdravstva, zaštite zdravlja mlade populacije i zdravstvene preventive. Održao je brojne javne nastupe za studentsku populaciju i građanstvo na temu očuvanja i unaprjeđenja zdravlja, te posebno suzbijanja bolesti ovisnosti uključujući i pušenje.

Član je Crvenog križa od 1953. godine. Od 1958. do 1969. bio je član mladeži Crvenog križa i pripadnik terenske jedinice Zagreb centar. Od 1978. do 1991. godine član je komisije za rad s mladeži Crvenog križa.

Od 1991. do kraja 2013. godine bio je izvršni predsjednik Hrvatskog Crvenog križa. Kroz to je vrijeme uspostavio Hrvatski Crveni križ kao samostalno Nacionalno društvo i doveo ga do punog međunarodnog priznanja 1993. godine te organizirao sve potrebne aktivnosti za uspješno djelovanje Hrvatskog Crvenog križa u Domovinskom ratu.

Njegov rad u Hrvatskom Crvenom križu obilježilo je i iznimno bogato međunarodno djelovanje. Od 1991. godine predvodio je delegaciju Hrvatskog Crvenog križa i aktivno sudjelovao u radu svih značajnih regionalnih i svjetskih skupština, kongresa i konferencija Međunarodnog pokreta Crvenog križa i Crvenog polumjeseca.

Od 1991. do 1996. godine bio je glavni predstavnik Hrvatskog Crvenog križa za koordinaciju pomoći prognanicima i izbjeglicama u suradnji s agencijama Ujedinjenih naroda, humanitarnim agencijama Europske unije, drugim međunarodnim humanitarnim organizacijama, kao i članicama Međunarodnog pokreta koje su sudjelovale u pružanju pomoći. Godine 1993. izabran je u Statutarnu komisiju Međunarodne federacije društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca za zdravstvo i socijalnu skrb, 1997. godine izabran je za potpredsjednika iste komisije, a od 1999. do 2001. godine predsjedava istoj. Zadaća Komisije bila je osmišljavanje zajedničke zdravstvene politike i koordiniranje zdravstvenih i socijalnih aktivnosti svih nacionalnih društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca u svijetu.

Bio je potpredsjednik Europske konferencije održane u Istanbulu, Turska 2007. godine. A iste je godine izabran i za člana Upravnog odbora Centra za suradnju nacionalnih društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca na Mediteranu sa sjedištem u Barceloni. Imenovan je za predsjedavajućeg konstitutivnog Savjetodavnog tijela za razvoj svih nacionalnih društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca članica Međunarodne federacije Crvenog križa i Crvenog polumjeseca 2008. i 2009. godine. Predsjedao je 11. Mediteranskom konferencijom društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca održanom u ožujku 2010. godine u Cavtatu. Od 2009. do 2013. godine bio je član konstitutivnog Savjetodavnog tijela Glavnog odbora Međunarodne federacije društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca za održivi razvoj i zdravstvo.

Bio je izuzetno angažiran i na drugim područjima te je bio član:
- Sveučilišne skupštine Sveučilišta u Zagrebu (1985. – 1991.)
- Upravnog odbora Ureda za prognanike i izbjeglice Vlade Republike Hrvatske (1991. – 1994.)
- Komisije za suzbijanje zloupotrebe droga Ministarstva zdravstva Republike Hrvatske (1991. – 1995.)
- Komisije za suzbijanje AIDS-a Ministarstva zdravstva Republike Hrvatske (1991. – 1995.)
- član, prvi predsjedatelj i kasnije član Komisije za zatočene i nestale Vlade Republike Hrvatske (od 1991. – 1996.); kasnije suradnik Ureda za zatočene i nestale Vlade Republike Hrvatske
- Upravnog odbora Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu (1993. – 2003.)
- Vladine komisije za žrtve rata (1997.)
- radne grupe za reformu zdravstvenog sustava Republike Hrvatske (1998. godine)
- znanstvenog odbora Hrvatskog centra za razminiranje (1998. – 2006.)
- radne grupe za reformu transfuzijske službe Republike Hrvatske (2000. – 2003.)
- član i predsjednik Nacionalnog odbora za međunarodno humanitarno pravo (2000. – 2010.)
- nacionalne komisije za suzbijanje HIV/AIDS-a (od 2001.)
- državne komisije za pritužbe ročnika na civilnom služenju vojnog roka (2003. – 2007.)
- Povjerenstva za civilna odlikovanja Predsjednika Republike Hrvatske (od 2005.)
- zapovjedništva Državne uprave za zaštitu i spašavanje RH (2006. – 2012.)
- član Odbora Hrvatske platforme za smanjenje rizika od katastrofa Vlade RH (2009.).

Od 1995. do 1998. godine bio je savjetnik za humanitarna pitanja potpredsjedniku Vlade Republike Hrvatske.

Prim. dr. sc. Nenad Javornik, dr. med. bio je i član mnogih međunarodnih tijela:
- odbora Europske federacije za spašavanje života na vodi (1997. – 2009.)
- glavni predstavnik delegacije Međunarodne udruge promicatelja svjetskog mira (IAEWP) pri Ujedinjenim narodima u Ženevi (1997 – 2001.)
- zastupnik europskih društava u Upravnom odboru Svjetske federacije za spašavanje života na vodi (2007. – 2011.)
- od 2008. godine je bio glavni tajnik IAEWP i glavni predstavnik IAEWP pri UN-ovom sjedištu u Beču

Za svoj je rad primio brojna priznanja i odlikovanja u zemlji i inozemstvu. U svibnju 1997. godine primio je odličje Reda Danice hrvatske s likom Katarine Zrinske za osobite zasluge za zdravstvo, socijalnu skrb i promicanje moralnih društvenih vrednota. U listopadu 2008. godine odlikovan je Redom kneza Branimira s ogrlicom za osobite zasluge stečene promicanjem ugleda Republike Hrvatske i njezina odnosa s međunarodnim humanitarnim organizacijama. U ožujku 2009. primio je Godišnju nagradu Državne uprave za zaštitu i spašavanje za 2008. godinu za posebne zasluge u razvoju sustava zaštite i spašavanja. U studenom 2009. godine odlikovan je Redom Ante Starčevića za doprinos održanju i razvitku hrvatske državotvorne ideje, uspostavom i izgradnjom suverene hrvatske države.

U svibnju 2006. godine primio je zlatnu medalju Španjolskog Crvenog križa za doprinos Međunarodnom pokretu Crvenog križa i Crvenog polumjeseca. U rujnu 2007. godine primio je nagradu Međunarodne udruge promicatelja svjetskog mira za promicanje ideje mira i suradnje. U ožujku 2008. godine primio je zlatnu medalju Irske službe za spašavanje na vodi i naslov guvernera Irske spasilačke službe za doprinos razvoju spasilačke službe u Europi i uspostave iste u Republici Hrvatskoj. U rujnu 2012. godine dobiva visoko odlikovanje Njemačkog društva za spašavanje života na vodi (Deutsche Lebens-Rettungs-Gesselschaft) za uspostavu Službe spašavanja života na vodi u Republici Hrvatskoj, kao i za višegodišnji rad u europskoj i svjetskoj federaciji za spašavanje na vodi (ILS i ILSE).

Aktivno je govorio engleski, njemački, francuski, talijanski, španjolski i slovenski jezik te komunicirao i na makedonskom, ruskom, bugarskom i slovačkom jeziku.

Prim. dr. sc. Nenad Javornik, dr. med. bio je oženjen i otac sina.